

Poslední prázdniny

Helena Vondráčková

Ráno slunce tvář svou nakloní,
vítám ptačí zpěv a smích,
ráda čtu ve stínu jabloní
příběh mužů statečných.

Zvlášť ten, co se vůbec nebojí,
získal navždy přízeň mou,
říkáš, tvůj žal prý se nehojí,
láska má je pouhou hrou.

Srovnej sám slůvka tvá,
jsou tupý krásný nůž,
takový žádný muž
nepoužívá.

Stmívá se, končí den poslední
prázdnin mých už posledních,
tím pádem se všechno promění,
přijď, na mě zlý smutek dých'.

Srovnej sám slůvka tvá,
jsou tupý krásný nůž,
takový žádný muž
nepoužívá.

Stmívá se, končí den poslední
prázdnin mých už posledních,
tím pádem se všechno promění,
přijď, na mě zlý smutek dých',
prázdnin mých už posledních,
prázdnin mých už posledních,
prázdnin mých už posledních.